

Момци-тѣ гы изглѣдахж
Ненчо ся обади:
„ Много здравье и отъ меня.
„ На дѣда ни Дима,
„ Кажете му, чи в' Недѣлѣ.
„ Нагости смы дзама.

IX.

Мина два-дни, мина три-дни
И недѣля доди,
А пѣкъ Ненчо — безъ родинж —
У дѣда Дима отиди.
На вратнѣ-тѣ той похлопа
Като чуздъ чуздина...
„ Иди Дешке, виждъ, кой хлопа,
Старая продума.
А пѣкъ Деша нарядена:
Дребно нарясена,
С' смѣсни китки накичина,
Скрѣхиата, стѣкмена,
На прѣбуши си чехли убу:
Тичишкомъ отиди,
Вѣрлый Шарка да испѣди,
Чи послѣ да види.
Тя да види, кой ѝ иди —
Дали вѣрни дужки.
До вратника догдѣ доди,
Вѣрвѣше урбушки.
Кѣто видѣ: Ненчо иди —
Малко ся позапрѣ:
Черни очи долу сведи —
Бужуръ ся зачърви.
— „ Заповѣдай ный смы тука....
„ Пѣкъ азъ друго рѣкохъ:
„ А чи иди мой-та дружка —
„ Глѣдай кѣкъ си излѣгахъ!...
Отвори му малъ вратж,
Кѣтъ вѣзи — затвори,